

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

14. Medium I. Æternæ salutis, fides viva æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

Novembris 8.

151

nes, facies pallida, aliâque veræ pœnitentia signa, à Climaco recensita? Ah! Nihil horum reperitur in vobis, hinc millies caditis, millies resurgitis, centies venenum evomitis, centies resorbetis, & more canum ad vomitum, more porcorum ad luti volutabrum reditis; totam vitam in utramque partem claudicando, & jam Deo, jam Diabolo adhærendo transigitis: Ah! sapite tandem, seriâque pœnitentiam & fructus dignos facite: quia vobis aliud non restat salutis medium. *Nisi penitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.* Lucæ c. 13. 5.

CONSIDERATIO XIV.

Medium I. Seu adjumentum æternæ Salutis,

Fides viva æternitatis.

Credere oportet accedentem ad Deum, quia est & inquirentibus se, remunerator sit.

Ad Hebr. c. 11. 6.

9. Novembris.

I. **P**Erpensis impedimentis; nunc quoque media, seu adjumenta nonnulla sa-

G 5

la sa-

152 *Domus aternitatis. Consideratio*
la salutis perpendamus, inter quæ,
num locum tenet fides viva, pro
consideranda sunt hæc verba Apostoli
Sine fide impossibile est placere Deo: quæ
fides est prima radix spei, charitatis,
ligionis, pietatis, aliarumque virtutum
quibus Deo placemus, sublatâ autem
dice, arescunt & concidunt omnia: *Cre-*
dere enim oportet accedentem ad Deum
quia est, & inquirentibus se remuneratum
fit. l. c. Hæc duo recenset Apostolus
quasi hæc sola sufficiant, quia etiam
dere oportet Deum trinum & unum
Christum incarnatum, Crucifixum,
Mediatorem Dei & hominum, animam
esse immortalem &c. Sed quia hæc
maximè requiruntur ad excitandâ spei
ut quilibet fortiter obeat & sustineat
tutis labores & agones. Credere igitur
oportet 1. *Deum esse.* 2. *Remuneratum*
esse bonorum operum. 3. *Vindicem malorum*
rum; qui justis retribuatur præmia æterni
peccatoribus supplicia sempiterna: atque
hæc in spe & metu homines continent
II. Ut autem hi fidei articuli credantur
in anima Christiana, probè operentur
& fir

& fructum referant, necesse est, fides non esse flaccidam, aut languidam; sed vividam, vivacem, firmam, radicatum, ad quam D. Thomas. 2. 2. q. 5. a. 4. *Requirat ex parte intellectus, magnam certitudinem; & firmitatem; ex parte vero voluntatis, magnam promptitudinem seu devotionem, vel confidentiam.* Ad hanc autem plurimum conducit, bene apprehendere & intelligere authoritatem Dei revelantis, sive ejus sapientiam & veritatem infinitam, vi quarum nec falli potest, nec fallere. Hic autem Deus, promittit præmia æterna probis, tormenta improbis. *Tu reddes unicuique secundum opera sua.* Psal. 61. 11. Atque hoc primum motivum fidei vividæ.

III. Movere valet secundò, ad fidem firmam præmiorum & pœnarum æternarum, *Authoritas Christi Domini & Redemptoris, qui est veritas æterna, diciturque dixit: Ibunt hi in supplicium æternum, justi autem in vitam æternam.* Matth. c. 25. 46. Tertiò movet *Authoritas Ecclesiæ, tot miraculis & signis; tot martyribus, virisque sanctis illustratæ,*

154 *Domus eternitatis. Consideratio*
tam mirabiliter propagatæ, quæ hære-
ritates semper tenuit, & contra hære-
cos defendit, ut ex variis Conciliis, præ-
sertim Florentino liquet. Quartò mo-
vet authoritas S. Gregorii, S. Ambrosii,
S. Augustini S. Hieronymi, S. Basilii,
Chrysostomi, aliorumque SS. Patrum
tam Latinorum, quàm Græcorum.
Greg. L. 4. Dial. c. 18. *Sicut credimus*
Sanctorum animas in cælo, ita oportet
per omnia credamus esse iniquorum
mas in inferno, ex retributione æterna
stittia. Quintò movet Authoritas ju-
rum in terris etiamnum degentium,
cælesti gloria, tam strenuè laborantium
ac pœnas orci metuentium. Sextò
vent Testimonia Beatorum, ac Dam-
torum à morte apparentium & ven-
tem hanc confirmantium. His demum
accedunt sententiæ ipsorummet Ec-
corum, qui lumine rationis ducti, et
campos, probis; Tantali, Titii, Sisyphi
pœnas æternas improbis statuerunt.

Actus fidei.

CRedo, Domine Deus meus, tam
æternitate felici Beatorum in cælo

Novembris 9.

155

quàm de infelici Damnatorum in Inferno, quidquid tu nobis de utraque revelare dignatus es: idque credo, quia tu es infinita sapientia, quæ falli non potest, & æterna Veritas, quæ nequit fallere. Credo etiam quidquid dixit Dei Filius, nil hoc verbo veritatis verius. Nec tantum fide tepidâ & languidâ; sed vividâ, cum magna intellectûs certitudine, ac firmitate, & promptâ voluntatis devotione teneo. Authoritate SS. Ecclesiæ, Patrum, justorum viventium, & defunctorum permotus. O si hæc omnes Ethnici, omnes Judæi, omnes Athei, omnes hæretici, omnes mali Christiani, vivacissimè mecum crederent; quàm longè aliter vitam suam instituerent! Quàm longè alia esset rerum facies in orbe terrarum universo!

10. Novembris.

I. **C**onsidera ulterius admirandos effectus vivæ ac firmæ fidei æternitatis? qui tanti sunt, ut SS. Patres eam cum Sole comparare, minimè dubitaverint. S. Laurentius Justinianus in *Ligno vitæ.*

G 7

vitæ.

156 *Domus eternitatis. Consideratio*
vitæ. de fide c. 5. ait: *Ipsa fides sicut sol in*
meridie; ita fulget in mente. Quemadmodum
dum enim Mundus corporeus, quidquid
bonitatis ac decoris continet, merito
materiali adscribit: ita quoque homo
quidquid gratiæ & gloriæ possidet, merito
optimo fidei virtuti, quæ æterna firmam
credit, in acceptis refert, veluti enim omnia
à sole lumen hauriunt; ita omnes veritates
supernaturales ab homine cogitantes
tæ; ab hac veritate: *Deus est & remunerator*
bonorum est ortum ducunt. Hæc fides
viva fuit in Abele de quo Apostolus
Hebr. c. 11. 4. *Fide plurimam hostiam*
Abel, quam Cain obtulit Deo. Hoc est
fides quæ longè major & ardentior est
in Abel, quàm in Cain, excitavit eum
majores & præstantiores hostias Deo
offerret, quam Cain: nam Cain obtulit
tantum Fructus terræ; Abel verò obtulit
primogenita gregis sui & adipem eorum
Gen. 4. 4. expectans præmium æternum
II. Viva & devota fides æternorum
Soli est similis: nam sicut omnia quæ
mundo sunt vitam suam, quoad conser-
vationem à Sole accipiunt; ita homo

quoque tam initium, quam progressum
vitæ spiritualis, virtuti fidei æternitatis
adscribit. Unde Apostolus ait: *In fide
vivo Filii Dei.* Ad Gal. c. 2. 20. Redemp-
toris & remuneratoris mei. Tolle hanc
fidem, quid sperabis? Quid amabis? Quid
timebis? Pone fidem hanc, & mox sequi-
tur Spes, aliæque virtutes: *Vitam illam
expectamus, quam Deus daturus est his,
qui fidem suam nunquam mutant ab illo.*
Tobiæ c. 2. 18. Hæc fides refulsit in E-
noch, de quo S. Paulus: *Fide Enoch trans-
latus est, ne videret mortem?* l. c. ad Hebr.
c. 11. 5. At quomodo fide? Translatus
est ob insignem vitæ innocentiam & san-
ctimoniam, quâ velut cœlestem vitam
duxit: quæ ex vivida fide orta est. Ideo
placuit Deo, & translatus est in paradysum.
Ecclesiast. c. 44. 16. Suo tempore trans-
ferendus in paradysum cœlestem.

III, Ubi igitur hæc viva ac robusta
fides æternitatis in anima tua radices
jecerit, erit tibi, tanquam Sol, producens
germina omnium virtutum: oritur enim
pietas, amor, obedientia, castitas, forti-
tudo, prudentia, temperantia, justitia,
omnis-

158 *Domus eternitatis. Considera*
omnisque perfectio. Aspiciamus Noë
de quo idem Apostolus, *Fide, Noë, p*
sponso accepto, que non videbantur mo
tuens, aptavit arcam in salutem Domus
sua. Hebr. c. 11. Cùm enim alii homines
metum, reverentiam, fidem Numinis
jecissent, riderentque minas Dei de fun-
ro Diluvio; solus Noë timuit, & rever-
tus est Deum, obedientiamque præstitit
& per fidem sustinuit se in metu,
constantia ac labore, fabricando arcam
centum annis. *Per quam damnavit mo*
dum. l. c. Ipso scilicet facto & rerum
ventu, mundum damnavit incredulitas,
quando ille submersus perit, Noë
tem cum suis salvus evasit.

Affectus fidei.

O Domine! sicut Sol in meridie,
fulgeat in mente mea viva & firma
fides æternorum quæ sit. 1. Radix
nium veritatum supernaturalium:
bus illustratus, optima quæque tibi
meo, Abel, non viliora cum Cain
ram. 2. Velut Sol sit vitæ spiritalis
nium & progressus; ut cum Enoch,

vivam, tibi placeam, coram te ambularem vitamque quasi Angelicam ducam, quâ peractâ, in cœlestem paradifum transferar. 3. Sicut Sol producat in me, omnium virtutum germina, ut cum Noë te timeam, te reverear, te amem, tibi obedientiam, labores omnes patienter sustineam, atque ita æternæ damnationis diluvium feliciter evadam. *Credo Domine, adjuva incredulitatem meam!* Credo quod credidit Abel, quod credidit Enoch, quod credidit Noë. Credo quidquid de æternitate crediderunt Apostoli, Patriarchæ & Prophetæ: *Evigilabunt alii in vitam æternam, & alii in opprobrium ut videant semper.* Dan. c. 12.

11. Novembris.

I. Denique sicut Sol, tribuit pulchritudinem, calorem, lætitiâ; ita quoque fides viva æternitatis. I. Res mundi omnes pulchritudinem à luce per Solem haustâ, obtinent. Ita quidquid homo agit, à vivida fide æternorum, decorem & gratiam apud Deum nanciscitur. Hanc gratiam decoremque, assecutus est
Pa-

160 *Domus eternitatis. Consideratio*
Patriarcha Abraham, per fidem eternitatis beatæ. *Fide Abraham demora*
est in terra repromissionis tanquam in
na, in casulis habitando. l. c. Magna
& heroica fides Abrahæ 1. Quia patri
cognatos, domum & omnia deser
2. Deum secutus est, & ex indigena
regrinus factus. 3. In incertum est ve
tus, nesciens quò iret. 4. Licet esse
terra promissionis, in ea tamen nec
dem terræ possedit. 5. Totâ vitâ
grinatus est. Sed cur obsecro? quia
operibus decorem, & pulchritudine
promptitudinem, & alacritatem addidit.
Credebat & sperabat domum eternam
in cœlis. *Exspectabat enim fundamentum*
habentem civitatem, cujus artifex & aedifi
icator Deus. l. c. v. 10.

II. Deinde à Sole calor & fervor
eò autem absente omnia frigent, sequitur
tenebræ, vagantur noctuæ, circum
volant vespertiones, fures & latrones
grassantur; omniâque plena sunt peccatis
culis. Sole autem ad hemisphærium
strum redeunte, omnia mala & peccata
abscedunt. Ita homo vivace fide

tus, in omnibus actionibus fervet, & inter pericula securus degit: eâ verò destitutus, in omnibus obsequii divini rebus, tepore ac frigore obsitus est. Tali fide eluxit Dux populi Israelitici Moyses, quanta enim in Ægypto passus est pericula, labores, difficultates; sed omnia fidei fervore generosè superavit; ut testatur de illo S. Paulus Hebr. c. 11. 24. *Fide Moyses grandis factus, negavit se esse Filium Filia Pharaonis; magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem: Majores divitias estimans thesauro Ægyptiorum, improperium Christi. Sed quid solabatur in afflictionibus? quid animabat in opprobriis? Æternitas beata. Aspiciebat enim in remunerationem. l. c. Scilicet æternam in cœlo.*

III. Ad extremum Sicut Sole absente regnat tristitia; sole autem oriente lætitia redit, homines & animalia exhilarantur, incipiunt opera & labores; simulque lucra & divitiarum acquisitio. Ita sole fidei, in corde nostro radiante, nascitur oblectatio. *Delectabile est enim videre solem,*

lem,

162 *Domus eternitatis, Consideratio
lem, & dulce lumen. Eccli. c. 11. 7. Re-
mitur labor, crescit meritum; Nox pre-
mitur [incredulitatis, tristitia, teporis]
autem (fidei, gaudii, fervoris & illu-
tionis divinæ) appropinquavit: abjiciat
ergo opera tenebrarum, & induamur
lucis, sicut in die honestè ambulemus. Ro-
c. 13. 11. Quanta energia & efficacia
solis in Megalocosmo: tanta lucis &
virtus atque emphalis est in Micro-
cosmo; scilicet in homine. Omnia hæc
exerunt in Patriarchis & Prophetis: Quod
dicam, ait Apostolus, de Gedeon, Barak,
Samson, Jephthe, David, Samuel, Prophetis
qui per fidem vicerunt regna, operati sunt
justitiam, obturaverunt ora leonum,
gustiati, afflicti. Hebr. c. 11. 32. Quod
tem omnes illos animavit, quid exci-
tavit, & ad toleranda cum gaudio con-
stita, excitavit? fides beatæ eternitatis.
Non suscipientes redemptionem, ut
rem invenirent resurrectionem, l. c. 35.
ad gloriam sempiternam.*

Actus fidei.

O Igitur, vis fidei vivæ & firmæ
miranda! O fides eternitatis &

æ & damnatæ, quanta tua est emphasis!
tu omnibus actionibus decorem, tu fer-
vorem, tu lætitiã addis; ut in Abra-
ham, Moyse, cæterisque Patriarchis ac
Prophetis elucet. Quare in hac fide vi-
vida & robusta, cum gratia Dei me iden-
tidem exercebo: Credo igitur, quidquid
de æternitate felici & infelici, prædixêre
Prophetæ. Credo quidquid prædicave-
runt Apostoli, & Evangelistæ scripto
consignavêre. Credo quidquid credide-
runt SS. Christi Martyres, qui Dei amore
& beatæ æternitatis, sanguinem suum
fuderunt. Credo quidquid crediderunt
SS. Ecclesiæ Doctores, qui documenta
tam præclara de æternitate in suis volu-
minibus nobis reliquerunt. Credo quid-
quid crediderunt sanctitate & doctrinâ
inaclyti, Pontifices, Episcopi, Confesso-
res, Sacerdotes, Monachi & Eremitæ,
qui pro vita æterna obtinenda, & morte
æterna evadenda, tam multa, tamque ar-
dua fecêre & toleravêre. Credo quod
illi crediderunt, scribo quod illi scripse-
runt, prædico quod illi prædicarunt, do-
ceo quod docuerunt. Da mihi solùm,
Do-

Do-

164 *Domus eternitatis. Consideratio*
Domine, ut quod corde credo, &
confiteor, opere ac veritate, vitâ, morte
& sanguinis profusione demonstrarem,
que ostendam tibi ex operibus fidem meam.
S. Jacob. ep. c. 2. 28.

CONSIDERATIO XV.

Medium II. *Æternæ Salutis.*

Spes firma beatæ æternitatis.

*In te Domine speravi, non confundar
eternum. Psal. 30. 2.*

12. *Novembris.*

I. **Q**uemadmodum viva fides, ita
firma ac robusta spes, sive fiducia,
consequendæ beatæ æternitatis, magis
num est adjuvamentum salutis. Est enim
vocatur à S. Paulo *Galea salutis*. 1. Thim.
c. 5. 8. Sicut autem galea principem
poris partem, puta caput ipsum, à
cætera membra totusque homo penetra-
tuetur ac communit: ita spes salutis
gloriæ cœlestis, ac vitæ immortalis, in-
vat & communit caput, id est hominis
cogitationes, fines & intentiones;
omnia hominis desideria, verba & opus.